

kvemshindringen skal ophøre. Naar det er den danske Regering, der udsteder Udførselsforbudet, er det ogsaa den danske Regering, der er Herre over, hvornaar dette Forbud skal hæves igen, hvorimod vi i Mangel af et saadant Udførselsforbud udsætte os for, at Udlandet udsteder Indførselsforbud, og da bliver det Udlandets Regering, som er Herre over Samkvemshindringens Ophør. Forslaget trænger formentlig ikke til yderligere Motivering eller anbefaling, men det er som Forslag i Almindelighed ledsaget af Motiver, hvortil jeg skal henvide, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Det næste Forslag, jeg har den Ære at fremsætte, angaar Oprettelse af et Direktorat for Statsskovbruget. Den nuværende Ordning af Statsskovbrugets Administration hviler paa Lovene af 25. Februar 1851, 8. December 1859, samt instruktoriske Bestemmelser af 17. August 1860. Ved Lønningsoven af 1904 blev det bestemt, at naar der var Embedsledighed i et af de da bestaaende tre Overførsterembeder, skulde der nedlægges et af disse. Dette Forhold er nu indtraadt, og dertil kommer, at der dels fra Rigsdagens Side — vel navnlig fra Folketinget og Folketingets Udvalg — dels og ikke mindst fra Statsskovbrugetatens egen Side Tid efter anden stadig tilbagevendende er fremsat Ønske om at faa en Omordning af Skovbrugets Administration. Følgen heraf har derfor været, at der i Fjor Vinter blev nedsat en Kommission til at forberede Lovforslag paa dette Omraade. Kommissionen bestod overvejende af Forstembedsmænd og arbejdede en Række Maaneder, men der hændte denne Kommission, hvad der ikke er ualmindeligt for vore Kommissioner, at den ikke blev enig, men delte sig i to Grupper. Formanden, Departementschef Wulff i Landbrugsministeriet deltog af Hensyn til sin Stilling i Ministeriet — herunder af Hensyn til sit Forhold til Forslagets videre Fremme — ikke i Voteringen. De øvrige 9 Herrer delte sig i to Grupper, den ene paa 5, den anden paa 4 Medlemmer. Eet var dog fælles for begge Grupper, nemlig at man tilraadete at ophæve Overførsterinstitutionen. Derhos var man enig i, at der bør oprettes et Direktorat eller Departement, saaledes at Overledelsen af Skovbruksinstitutionen indtræder som et selvstændigt Departement som Led i selve Landbrugsministeriet. Medens jeg erkender, at der er meget, som taler for, at Overførsterinstitutionen er

forældet — og naar man fra alle Sider indenfor Skovbruget er enig deri, kan jeg fuldtud tiltræde den Betragtning, som har ledet til Forslaget paa dette Punkt, — saa kan jeg ikke være enig i, at det vil være heldigt paa dette enkelte Omraade at bryde med den Regel, som ellers er given for den civile Centraladministration, og har altsaa ikke kunnet følge Kommissionen paa det før nævnte andet Punkt, hvor den ellers er enig. Jeg har navnlig ikke kunnet gøre det af Hensyn til, at man er uenig om selve Ordningen, hvorefter dette Brud med Reglerne for Centraladministrationen skulde bringes ud i Livet.

Jeg har saaledes ikke kunnet støtte mig til Kommissionsbetænkningen. Denne er ikke indføjet som Bilag til Lovforslaget, men skal blive omdelt selvstændig til det høje Tings Medlemmer, og jeg skal derfor ikke dvæle yderligere ved, hvad der oplyses i denne Betænkning, men henvide ærede Medlemmer til den. Jeg har som Følge af Uenigheden ikke kunnet støtte mig til Kommissionsbetænkningen, men har maattet udarbejde Forslaget uden Bistand af en samlet Kommissionsindstilling, som ellers kunde have været til Gavn for Sagen baade for mig under Udarbejdelsen af Forslaget og senere for Rigsdagen. Da en saadan jo imidlertid ikke foreligger, har jeg ikke kunnet høste det Udbytte, som det egentlig havde været Opgaven at vinde ved Kommissionens Nedsættelse. Jeg har derfor maattet søge at udarbejde et Forslag, der i størst mulig Grad forener de modstaaende Anskuelser indenfor Kommissionen. Jeg skal i al Almindelighed sige, at jeg har Grund til at tro, at hvis man spørger den ene Gruppe, Femmandsgruppen, om den foretrækker det Forslag, jeg her har den Ære at fremlægge, fremfor den modstaaende Gruppens Forslag, antager jeg, at Femmandsgruppen vilde sige: Ja, det er ikke det, vi ønske, men det er mere tilfredsstillende end Mindretalsgruppens, og omvendt, hvis man spørger denne Gruppe, de 4 Medlemmer, om de ikke foretrække dette Forslag fremfor Flertalsgruppens, antager jeg, at man vilde faa samme Svar: Det tilfredsstillende er ikke fuldt ud, men det er at foretrække fremfor Flertallets Forslag.

Det Forslag, jeg saaledes tillader mig at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa at oprette et under Landbrugsministeriet staaende Direktorat for det danske Skovbrug. I Direktoratet ansættes en Overførstmester som Direktør og en Forstmester, som bistaar Overførstmesteren i